

som det ansees nødvendigt at kræve af Borgervæbningen. Saaledes har det t. Ex. i de sidste Aar, da Borgervæbningen har maattet paatage sig en overordentlig betydelig Byrde ved Bagttjeneste her i Staden, tillige været nødvendigt, at komme Borgervæbningens Kræfter til Hjælp med Bude og saadanne Personer, der kunne udføre Tilføjelser og deslige, hvortil man ikke i de tidligere Reglementer eller gjældende Bestemmelser havde tilstrækkelig Udvei. Nu skulde altsaa Communalbestyrelsen under Justitsministeriets Approbation være besøjet til at vedtage saadanne Forhøielser i det enkelte Tilfælde. Det kunde jo ogsaa være muligt, at man fandt f. Ex. at Musikkorpset ikke havde et tilstrækkeligt Antal Medlemmer, at det udkrævede Forbedringer, og at dertil behøvedes større Udgifter end de, der vare bestemte. Derom skulde nu naturligviis Communalbestyrelsen forhandle og vedtage det Fornødne paa Justitsministeriets Approbation. Nu bliver saaledes Budgettet for Borgervæbningen forhøiet. Kan nu nogen Justitsminister komme og forelægge Finantsministeren en saadan Forøgelse og sige: „Nu skal dette Beløb udredes af Statskassen“, uden at det er vedtaget i Budgettet under Finantsloven, der er forelagt Rigsdagen? Jeg seer slet ikke, hvorledes det skulde kunne lade sig gjøre. Jeg har overhovedet tænkt mig Sagen saaledes, at enten maatte Communalbestyrelsen vedblive, som hidtil, at være berettiget til at discutere Udgifterne og bestemme Udgiftsbeløbet til Borgervæbningen, og da maatte Finantskassen tilflyde et bestemt Beløb, og Alt, hvad der oversteg dette, maatte Kommunen selv udrede. Da var det naturligviis Communalbestyrelsens egen Sag at vedtage den verlende Størrelse af Budgettet, eller ogsaa maatte Kommunen udrede et bestemt Tilskud, og saa maatte Borgervæbningens Budget forelægges Rigsdagen til Debat, tering af de forskjellige Poster, med Hensyn til hvilke der kunde være Spørgsmaal, om de skulde forhøies eller formindskes. Anden praktisk Udvei seer jeg virkelig ikke i denne Sag, ligesom jeg vilde have anseet det for umuligt, og efter den Erfaring, jeg har havt med Hensyn til Uredelsen af Borgervæbningens Udgif-

ter, har havt god Grund til at ansee det for umuligt, at der skulde vedblive at bestaae et saadant Halveringsystem, som af en æret Rigsdagsmand var foreslaaet, hvilket Forslag dog er taget tilbage, uden at begge Budgetter skulde have været forelagte og vedtagne ikke alene af Communalbestyrelsen, men ogsaa af Rigsdagen, saa jeg slet ikke kan begribe, hvorledes man skulde kunne indføre en saadan Tingenes Orden, hvor Rigsdagen skulde være underkastet med Hensyn til Bevillingen af Midlerne til Borgervæbningen Communalbestyrelsens Bestemmelser under Justitsministeriets Approbation. Da jeg nu ikke kan Andet end antage, at den Bestemmelse, som indeholdes i § 33, er fuldkommen principmæssig og aldeles overensstemmende med de virkelige Forhold, og det ærede Udvalg ikke heller har gjort nogen Indvending derimod, kan jeg ikke Andet, end ansee Bestemmelsen i § 34 som en aldeles nødvendig Følge deraf, og jeg kan slet ikke indsee, hvorledes det ærede Udvalg har tænkt sig Sagen ordnet i practisk Henseende, naar det Forslag skulde gaae igjennem, som er fremfat af det til § 34. Jeg maatte da ialtfald forbeholde mig nærmere at udtale mig derom, naar jeg har hørt en Udtalelse desangaaende fra den ærede Ordførers Side.

Orsted: Den høitagtede Justitsminister henholder sig til den historiske Udvikling i Motiverne; men jeg maa tilstaae, at jeg deri har fundet adskillige Feiltagelser. Det forekommer mig aldeles klart, at Njebenhavns Commune hidtil ikke har havt anden Forpligtelse med Hensyn til Borgervæbningens Vedligeholdelse, end at udbetale den 12,000 Rbd. om Aaret; og derhos har den paataget sig visse temporaire Bidrag i 1843. Men iøvrigt er end ogsaa denne Forpligtelse, at betale 12,000 Rbd. om Aaret, bleven indskrænket ved Tillæg til Reglementet for Borgervæbningen af 25de Novbr. 1825 § 12, hvorefter de Besparelser, dette indeholder, skulde komme til Afdrag i Borgervæbningskassen. Foruden at Blac. af 12te Febr. 1803 ikke har bestemt Andet, end at der skal betales 12,000 Rbd. aarlig, og slet ikke talt om videre Forpligtelse til Borgervæbningen, har Reglementet af 1ste Juli 1808